

Maksimov:

Mati in dete.

(Po narodnem motivu.)

Materi umrje dete
v letih angelsko-nedolžnih,
in zakopljejo ga v zemljo
blagoslovljeno kraj cerkve.
Mati hodi na grobišče,
plaka vroče za edincem,
plaka, k nebu roke vije,
kliče detece v bolesi.

Tretji dan ob zori rani
mati žalostna opazi,
da iz groba mrtvo dete
pomolilo je ročico...
Pomolilo je ročico
in je ni več odtegnilo —

Kaj naj to pomeni?

Mati žalostna napoti
se po daljnih božjih potih,
da za moder svet povpraša
pri možeh učenih, svetih.

Mož-puščavnik pa odkrije
sklepov božjih ji skrivnosti:
Detece z ročico malo
je udarilo v življenjeju
v šali svojo mater v lice —
a pokarano ni bilo.
In zdaj mrtvo odpuščenja
svojo dobro majko prosi.

Mati se na grob povrne,
prosi roki odpuščenja,
ker pozabila v življenjeju
je pokarati nje zmoto.

Roka v grob se spet je skrila,
materi pokój vrnila.

